

at den Udvikling, der i 1881 førte til Afskaffelse af Pryglestraf, Krumslutning og lignende for Nutidens Opfattelse barbariske Straffe, er fortsat saaledes, at det i Nutiden vil være muligt i den daglige Tjeneste at opretholde Disciplinen med Straffe af adskillig mindre rigoristisk Art end dem, der endnu i 1881 ansaas for nødvendige og endda fra visse Sider indenfor Militæretaten for utilstrækkelige. Den sidste Opfattelse er lykkeligvis ikke blevet bestyrket ved Udviklingen.

Paa den anden Side er Udvalget af den bestemte Opfattelse, at det med den korte danske Tjenestetid — for Flertallet af de indkaldte 5 Maaneder — er en absolut Nødvendighed, at der i det militære Straffesystem findes en kortvarig og streng Straf, en Opfattelse, der i høj Grad er bestyrket ved en Række næsten eenstemmige Udtalelser fra samtlige Rettergangschefer i begge Værn gaaende ud paa, at Vand og Brødstraffen maa anses for uundværlig.

Som et tjenligt og erfaringsmæssigt virkningsfuldt skærpene Moment fremtræder Kostindskrænkningen. Naar de andre, tidligere anvendte skærpene Momenter, Mørke, haardt Natteleje, Lænking, Krumslutning og legemlig Straf, med Rette maa forkastes som ganske uantagelige, finder Udvalget intet andet skærpene Moment, der i Vægt kan ligestilles med Kostindskrænkningen, ikke saaledes at Kosten gaar under det nødvendige, men saaledes at den gøres mindre tillokkende og afvekslende.

Imod Kostindskrænkningen er anført dels et sundhedsmæssigt Hensyn, dels et humant Hensyn. Udvalget har forhandlet om det sundhedsmæssige med Konsulent ved Sundhedsstyrelsen i Hygiejne, Professor, Dr. med. Fridericia, der har udtalt, at Kostens Mangel i saa Henseende naturligvis gør sig stærkere gældende, jo længere Indskrænkningen varer, og at Manglen vil kunne afhjælpes ved et Kosttilskud af 1 Liter Sødme eller 300 Gram Kartoffler pr. Dag og helst saaledes, at der skiftes. Det bemærkes herved, at Hærens Lægekorps har udtalt, at der ikke for det foreligger noget om, at der skulde være gjort Erfaringer om sundhedsmæssigt uheldige Virkninger ved Afsoning af Straf af Fængsel paa Vand og Brød. I samme Retning gaar Udtalelser fra en Række Rettergangschefer med meget lang Tjeneste.

Hvad det humane angaar, finder Udvalget at burde fremhæve, at det meget ofte vil være en tvivlsom Humanitet, om man for at undgaa den kortvarige strenge Straf maatte gaa til at idømme en langvarig Fængselsstraf, der for det første maatte afsones i et borgerligt Fængsel, hvorved Straffens særlige — og i Omdømmet mindre alvorlige — Karakter af militær Straf udviskes, og for det andet maaske medfører, at den straffede i Medfør af § 31 hjemsendes for at genindkaldes til fornyet Uddannelse et følgende Aar.

Ud fra disse Betragtninger er Udvalget kommet til eenstemmigt i § 21 at stille Forslag om Straffen *streng Arrest*, der er en modificeret Form for Fængsel paa Vand og Brød, nemlig saaledes at der, hvis Straffens Varighed er over 10 Dage, gives et Kosttilskud af afvekslende Mælk eller Kartoffler, hvorved efter Udvalgets Opfattelse enhver Fare for en for den straffedes Sundhedstilstand skadelig Virkning er udelukket. Det er en Selvfølge, at Straffen kun maa anvendes paa sunde Individuer, men det fornødne herom saavel som om Mellefristernes Hyppighed og Varighed og det daglige Kosttilskuds Art og Størrelse mener Udvalget at kunne overlade til en kgl. Anordning.

Udvalget foreslaar, at denne Straf i Lighed med, hvad Tilfældet er med Vand og Brødstraffen — L. 1881 § 44 — regnes lig med 6 Dages Vagtarrest, af hvilke atter 3 Dage regnes lig 2 Dages Fængsel — Udkastets § 28 — altsaa 1 Dags streng Arrest lig 4 Dages Fængsel. Denne Straf vil herefter med sit Størstemaal 30 Dage, til hvis Afsoning vil medgaa ca. 40 Dage, kunne dække 4 Maaneders Fængsel. Med de nedsatte Strafferammer vil dette, som den blandt Bilagene værende 5-Aars Statistik viser, betyde, at